

Arrest

nr. 89 602 van 12 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. OGUMULA en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 23 juli 1974 geboren in Koeweit. U bent een soenniet van Arabische origine. In de jaren negentig zijn uw ouders uit Koeweit teruggekeerd naar Irak naar aanleiding van de oorlog met Irak. Jullie hebben vervolgens zes jaar, van 1992 tot 1998, in Irak verbleven. U werd toen opgeleid door (S.A.A.e.A.) alias (A.A.) tot automecaniciën, gespecialiseerd in de bedrading en bekleding van deuren van GMC auto's. In 1998 verhuisden jullie naar Jordanië omwille van een wet die betrekking had op de Iraakse IDP's (internally displaced people) uit Koeweit. In 2001 ging u terug naar Bagdad, meer bepaald naar de wijk el Bayaa.

In 2005 ging u aan de slag voor de bewakingsfirma Ronco in de Groene Zone. U werd daar in een bewakingstoren tewerkgesteld ter bewaking van de Amerikaanse ambassade. In september 2006 zou u bedreigd zijn door Majilis Shura el Mujahedien omwille van uw werkzaamheden. U heeft Irak wederom verlaten in oktober 2006 en u bent zich in Syrië gaan vestigen. In maart 2011 keerde u terug naar Bagdad. U verbleef bij uw zus en schoonbroer, (A.A.H.), in Hay Somer. Samir, uw leermeester, had in tussentijd een garage geopend in de Fadl wijk, waar u opnieuw aan de slag kon.

In maart 2011 had (A.A.) een contract afgesloten met een eenheid van de Taji legerbasis om auto's van de militaire politie en van het ministerie van defensie te repareren. Deze auto's zouden dan tot auto's voor burgerlijk gebruik omgevormd en verkocht worden. Jullie zouden per auto een bepaald percentage van de winst opstrijken. Er werkten vijf mensen in dienst van (A.A.) aan de auto's en uw schoonbroer deed de bekleeding. U bent één maal naar de legerbasis van Taji geweest om de vloot te inspecteren. Begin april werden u, (A.A.) en (A.e.A.) bedreigd via een sms door Majilis Shura el Mujahedien. Er werd jullie aangemaand het werk stop te zetten. U legde deze bedreiging naast zich neer en op 5 mei 2011 ontving u een tweede bedreiging. U werd toen zeer bang. (A.A.) besloot de winkel te sluiten net zoals (A.e.A.). De broer van Ahmed verkocht de winkel en Ahmed begon als taxichauffeur te werken in de wijken Shaab, Benouk en Saleh. U besliste in mei 2011 het land te verlaten en bent sindsdien niet meer buiten het huis van uw zus in de wijk Somer geweest. (A.A.) opende een nieuwe zaak in de wijk El Zeyuna. Hij regelde een smokkelaar voor u en betaalde een deel van de kosten net zoals Ahmed, uw schoonbroer.

U heeft Bagdad verlaten op 12 december 2011 en bent naar Kirkuk gereisd. 's Nachts vertrok u naar Turkije met de auto, waar u op 13 december 2011 aankwam. U reisde verder naar België waar u op 19 december 2011 aankwam. U vroeg dezelfde dag asiel aan.

Eens in België aangekomen werd u opgebeld door Yousef en Ahmed, twee mannen die beweerden uw broers te zijn. Tot op het moment dat ze u belden was u niet op de hoogte van hun bestaan. Ze zouden momenteel in London verblijven. De smokkelaar zou in een theehuis de naam Mustafa laten vallen hebben, waarop ze spontaan zeiden dat u hun broer was. Uw vader zou meerdere vrouwen in Koeweit gehad hebben. Sinds uw aankomst in België heeft u geen contact meer gehad met uw familie in Irak.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: twee nationaliteitsbewijzen (een oud en een nieuw) en een identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt na onderzoek door het Commissariaat-generaal weinig geloofwaardig zijn gebleken. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Wat betreft de vervolgingsfeiten die u aanhaalt kan het volgende opgemerkt worden. Vooreerst weet u niet door wie u bedreigd werd. Onder de dreig-sms zou er Majilis Shura el Mujahedien geschreven hebben gestaan (CGVS p.18). Gevraagd of deze militie een soennitische dan wel een sjiitische militie is, moest u het antwoord schuldig blijven: u meent aanvankelijk dat het een sjiitische beweging is om vervolgens te stellen dat u het eigenlijk niet weet (CGVS p.24). Dit is hoogst merkwaardig. Het kan immers aangenomen worden dat u, indien u rechtstreeks door deze groepering wordt aangesproken en u tot twee maal toe het land verlaat uit vrees voor deze groepering, een begin van informatie over deze groepering zou hebben. Dat u zelfs niet weet of u door een soennitische dan wel een sjiitische groepering werd bedreigd, is zeer merkwaardig in de Iraakse context en draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wat meer is, u verklaarde in dit verband te weten dat Jeish el Mehdi en Majilis Shura el Mujahedien samenwerken. Jeish el Mehdi zou taken van Majilis op zich nemen en omgekeerd. Zo zou er in hun hoofde een idee bestaan om de wijken te zuiveren van soennieten (CGVS p.24). Deze stelling is zeer opmerkelijk aangezien Jeish el Mehdi een sjiitische militie en, zeer belangrijk, Majilis Shura een koepelorganisatie van soennitische subgroeperingen is (gelinkt aan Al Qaeda - zie infomap). Dat u de beweging waarvoor u zegt het land te hebben verlaten in het sjiitische kamp plaatst, is uitermate merkwaardig. Dat u werkelijk door Majilis Shura el Mujahedien werd bedreigd, is dan ook weinig geloofwaardig.

U gaf eveneens aan dat Ahmed en (A.A.) 'misschien' vijanden hadden en dat u er accidenteel bij betrokken geraakt bent (CGVS p.18). Gevraagd wie die vijanden waren, gaf u aan dat het over vijanden van het werk kon gaan of over vijanden van vroeger in verband met een geval van bloedwraak (CGVS p.18), al dient u te besluiten met : "Ik weet het niet". U denkt dat het iets tussen hen is maar heeft geen idee wat uw zaak met hen te maken heeft (CGVS p.18). Ook hier dient te worden opgemerkt dat u, gezien de vaagheid ervan, uw verklaringen allerminst aannemelijk maakt.

De reden waarom u de dreig-sms kreeg, heeft te maken met een contract afgesloten tussen (A.A.) en een officier van de Taji legerbasis. U kan de sleutelgebeurtenissen in uw relaas evenwel niet logisch en chronologisch weergeven, wat verdere twijfels oproept bij uw geloofwaardigheid. Gevraagd

wanneer deze man voor het eerst naar de garage kwam, antwoordde u dat dit begin april was en dat hij nadien, na de deal, nog kwam met z'n groep (CGVS p.15). De eerste auto die na afsluiting van het contract moest gerepareerd worden, kwam al begin maart aan, dit wil zeggen een maand voordat het contract afgesloten was (CGVS p.16). U zou begin maart naar de Taji legerbasis gegaan zijn om de rest van de auto's die gerepareerd moesten worden te bekijken (CGVS p.17-p.18). Ook dit is opmerkelijk aangezien die officier pas in april naar de garage in Fadl gekomen was om het contract af te sluiten.

Op 27 april 2011 zou u een eerste dreig-sms gekregen hebben (CGVS p.18) en een tweede sms zou u ontvangen hebben op 5 mei 2011 (CGVS p.19). Gevraagd wat uw reactie was op de eerste sms verklaarde u dat u naar huis ging en uw baas besloot de winkel te sluiten (CGVS p.19). Anderzijds dacht u dat de sms een grapje van vrienden was en legde u de bedreiging naast u neer (CGVS p.19). Uw laatste werkdag zou eind mei plaatsgevonden hebben, zo verklaarde u. Ook dit is opmerkelijk aangezien de winkel sinds 5 mei 2011 gesloten zou geweest zijn (CGVS p.10). Ook dit is zeer opmerkelijk en niet coherent. Van iemand die beroep doet op internationale bescherming mag verwacht worden dat hij de vervolgingsfeiten, zeker als die in een korte tijdspanne plaatsvinden, min of meer op een chronologisch coherente manier kan weergeven.

Bovendien heeft u na de tweede sms van 5 mei 2011 niets meer vernomen van Majilis Shura el Mujahedien. De inhoud van de eerste sms luidde dat u gemarteld zou worden als u niet stopte met werken (CGVS p.18- p.20). In de tweede sms werd vermeld dat uw schoonbroer en uw baas niet geluisterd hadden en daarom door iedereen vermoord mogen worden. In uw geval zouden ze uw hoofd afhakken (CGVS p.18-p.20). De vaststelling dat u na de sms op 5 mei 2011 tot uw vertrek in december 2011 niets meer van de belagers vernomen heeft, relativeert in ernstige mate de ernst van uw vrees voor vervolging door Majilis Shura el Mujahedien.

Niet alleen u maar ook uw schoonbroer Ahmed Ali Hassan en uw baas (A.A.) werden bedreigd (CGVS p.13). Het is dan ook opmerkelijk dat enkel u besloten heeft het land te verlaten, temeer (A.A.) zelfs nog een derde dreig-sms gekregen had. Hij kreeg die berichten omdat hij de verantwoordelijke van het werk was (CGVS p.20). Hij heeft echter veel vrienden die hem kunnen beschermen (CGVS p.20). Het is niettemin opmerkelijk dat u het land verlaat en internationale bescherming vraagt, terwijl (A.A.) in Irak blijft en in een andere wijk, Zeyuna, opnieuw een garage opent (CGVS p.10). Dit terwijl hij, aldus uw verklaringen, wel nog voor een derde keer bedreigd werd en als oorzaak van het probleem beschouwd werd.

Wat betreft het lot van uw schoonbroer kan het volgende opgemerkt worden. Gevraagd of hij nog werkte in zijn winkel, verklaarde u dat u dacht dat hij tot nu nog werkt en dat u dacht dat hij ook bedreigd werd (CGVS p.11). Elders verklaart u dat Ahmed in de drie dagen volgend op de dreig-sms zijn broer inschakelde om zijn winkel te verkopen en het gerucht te verspreiden dat hij een andere job zou zoeken (CGVS p.19). U wist niet te vertellen of hij elders al dan niet een andere garage opende. U dacht dat hij als taxichauffeur rondreed (CGVS p.19). Het is bevreemdend dat u niet met zekerheid kan zeggen wat u schoonbroer deed na de bedreigingen, gezien u toch in zijn huis verbleef (CGVS p.10). Geconfronteerd met deze vaststelling repliceerde u dat hij als taxichauffeur rondrijdt in een aantal wijken in het Kerkh gedeelte van Bagdad (CGVS p.19-p.21). Het is dan ook op zijn minst opmerkelijk te noemen dat iemand die dezelfde bedreigingen als u ontving zich zonder noemenswaardige veiligheidsproblemen een dermate publiekelijke functie als taxichauffeur kan uitoefenen. Het feit dat uw schoonbroer nog steeds in Bagdad woont en werkt als taxichauffeur en uw baas een nieuwe garage in een andere wijk geopend heeft, doet afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde bedreigingen.

Bovengaande opmerkingen maken dat u uw asielmotieven niet aannemelijk heeft gemaakt. De status van vluchteling kan u aldus niet worden toegekend.

Er moet eveneens aangestipt worden dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en uw verklaringen op het Commissariaat-generaal in ernstige mate verschillen van elkaar. Zo verklaarde u op Dienst Vreemdelingenzaken van uw geboorte tot 2010 in de wijk Bayaa Bagdad gewoond te hebben, terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde in Koeweit geboren te zijn en slechts van 2001 tot 2006 in de wijk Bayaa gewoond te hebben. U wijt deze verklaringen aan het feit dat u zenuwachtig was, dat het uw eerste keer was in Europa en dat u bang was van de interviewer (CGVS p.4). Dit is weinig ernstig. U verklaarde ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat enkel uw baas en u bedreigd werden en dat u dagelijks op de legerbasis van Taji ging werken (vragenlijst 3.5). Ook dit werd niet bevestigd op het gehoor bij het Commissariaat-generaal waar u stelt dat u slechts één maal op de basis van Taji geweest was en uw schoonbroer ook bedreigd werd (CGVS p.13-p.17). Verder verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u in 2005 in de Groene Zone als bewaker werkte voor de firma Ronco op basis waarvan u in 2006 bedreigd werd (CGVS p.5). Ook dit vermeldde u niet op het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken. Los daarvan heeft u naar aanleiding van de dreig-sms, waarvan u zich bovendien de inhoud niet meer herinnert, uw werk verlaten en bent u naar Syrië gevlucht (CGVS p.24). U heeft daar niets meer van de betreffende groepering vernomen (CGVS p.24). Het dreigement was gerelateerd aan uw werk, het dateert van vijf jaar geleden en u heeft

sindsdien niets meer van de groepering gehoord. Er mag dan ook geconcludeerd worden dat u omwille van die werkzaamheden niet meer gevisieerd wordt. U legt verder geen begin van bewijs neer dat deze tewerkstelling of bedreiging kan staven.

De door u neergelegde documenten veranderen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen dat u Irakees bent, hetgeen in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3.

Verzoeker citeert de vluchtelingendefinitie en verklaart: *“Uit een bloemlezing van zijn gehoorverslag in het administratieve dossier stelt Uw Raad vast dat verzoeker gegrond vrees heeft, zijnde dat verzoeker in Irak **persoonlijk en werkelijk** werd bedreigd omwill[e] van zijn werk voor de militaire politie en het ministerie van defensie.”*

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker stelt dat verweerder zich beperkte tot enkele standaardoverwegingen. Hij stelt dat uit zijn verklaringen ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker duidelijk aangegeven heeft dat hij door Majilis Shura el Mujehedien persoonlijk en werkelijk werd bedreigd.

2.1.3. Verzoeker brengt ter terechtzitting een overlijdensattest bij van S.A., die op 14 december 2011 overleed.

2.2.1. De twee middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker voert geen verweer tegen de vaststellingen dat hij niet kon duiden of hij werd bedreigd door een soennitische dan wel sjiitische organisatie, hetgeen terecht niet aannemelijk werd geacht binnen de Iraakse context.

Verzoeker voert evenmin verweer inzake de vaststellingen omtrent (i) de vage verklaringen inzake de vijanden van Ahmud en Abu (ii) het feit dat hij de sleutelgebeurtenissen niet logisch en chronologisch kan weergeven (iii) het feit dat de ernst van de vrees voor vervolging wordt gerelativeerd doordat hij na de bedreiging op 5 mei 2011 tot zijn vertrek in december niet meer werd bedreigd (iv) dat zijn schoonbroer en baas, die ook werden bedreigd, openbare beroepsactiviteiten uitvoerden (v) incoherente verklaringen aflegde in de 'vragenlijst' en op het gehoor op het CGVS. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande is verzoekers relaas niet geloofwaardig.

Het ter terechtzitting neergelegde document kan zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Dit document heeft betrekking op een overlijden in december 2011 waarvan verzoeker nooit melding heeft

gemaakt en vermeld als beroep van de overledene “*Ecrivain*” (vrije vertaling: “schrijver”), hetgeen niet kan gerelateerd worden aan verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij stelt te vallen onder de bepalingen van artikel 48/4, § 2, b en c. Te dezen verwijst hij naar het feitenrelaas en de aanslagen in Bagdad.

3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de aanslagen in Bagdad, maar onderneemt geen poging om in concreto de omstandige motivering te weerleggen die oordeelde dat de situatie in Bagdad actueel niet beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Deze motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS